

خدای زنده

جلد دوم

بخش صعود و نزول روح القدس

فصل دوازدهم :

راز تثبیت روح القدس :

استحکام شاهدان

سطح عالی

بخش ششم

صعود مسیح و آمدن روح القدس

قسمت سوم : روح القدس از راه کلیسا به مسیح شهادت می دهد

فهرست

- ۶۶۳ فصل دوازدهم: راز تثبیت روح القدس : استحکام شاهدان
- ۶۶۳ ۱. کلیسای مقدس، ایمانداران را تقدیس می کند، با چه وسیله ای؟
- ۶۶۴ راز گذر در رازهای هفتگانه کلیسا
- ۶۶۷ ۲. فعالیت روح القدس در قلب همه انسان ها
- ۶۶۷ ۱-۲- روح القدس قدرت مسیحیان
- ۶۶۷ الف. تعلیم عهد جدید
- ۶۶۸ ب. تعلیم کلیسا
- ۶۶۸ ج. به جا آوردن کهنات مشترک در رازهای مقدس هفتگانه
- ۶۷۰ «خلاصه ی تعلیمات رسمی»
- ۶۷۱ ۲-۲- اهمیت ایمانداران در کلیسا
- ۶۷۳ «خلاصه ی تعلیمات رسمی»
- ۶۷۵ ۳-۲- شریعت بسیار مشکل یا زندگی غیر ممکن
- ۶۷۵ الف. آیا از شریعت آزاده شده ایم؟
- ۶۷۶ ب. قوانین اخلاق طبق پولس رسول
- ۶۷۸ ج. قانون مشکل!
- ۶۷۹ د. جهت مبارزه تجهیز شده ایم
- ۶۸۰ «خلاصه ی تعلیمات رسمی»
- ۶۸۱ ۴-۲- عطایای روح القدس
- ۶۸۱ الف. موهبت روح القدس
- ۶۸۲ ب. میوه های روح القدس
- ۶۸۲ ج. فیض های روح را تشخیص داده، آن را در خدمت جماعت به کار بریم
- ۶۸۳ د. تشخیص دادن این فیض ها

۶۸۵

ه. این نوع فیض در انجیل

۶۸۷

۵-۲- عطایای روح القدس

۶۹۰

ای روح القدس بیا

۶۹۱

ای روح آفریننده

فصل دوازدهم

راز تثبیت روح القدس: استحکام شاهدان

سوی حسی رو که نورش را کبست حسن را آن نور نیکو صاحبست
(منتوی، دفتر دوم، ۱۹۵۸)

مقدمه:

۱- کلیسای مقدس، ایمان داران را تقدیس می کند، با چه وسیله ای؟ مسیح، به کلیسا مأموریت داد که نجاتی را که خود به ایشان داده بود، ادامه داده و جهانی بسازند. بنابراین کلیسا باید تمام ایمان داران را تقدیس کند تا بتوانند به ملکوت خدا برسند. بدین جهت، علاوه بر نیایش، روزه و اعلام مژده خدا و تعمق بر کتاب مقدس، عیسا به کلیسای خود راه های مؤثر داد تا فیض روح القدس را به آنانی که می طلبند، منتقل سازد. این راه ها، رازهای هفت گانه کلیسا می باشند.

تا به حال راز تعمید و قربانی مقدس را مطالعه کرده ایم، اما قبل از این که رازهای دیگری را مطالعه کنیم باید از خود چند سؤال بپرسیم. راز چیست؟ چند راز وجود دارد؟ تأثیر آن ها چیست و این تأثیرات از کجاست...؟!

راز دو معنا دارد. اول این که راز موضوعی است که انسان نمی تواند تا به انتها آن را درک کند. مانند راز خدا که در مورد آن باید بیشتر فکر کنیم. با علم به اینکه می دانیم که نمی توانیم آن را کاملاً درک کنیم. اما الآن معنی دوم را در نظر می گیریم. به عنوان راه های خاص جهت منتقل ساختن فیض خدا. البته خداوند آزاد است و می تواند از راه های دیگر که خود می داند، فیض خود را جاری بسازد.

اما وقتی عیسا در میان شاگردانش زندگی می کرد، از راه سخن و اعمال خود، مستقیماً راز توبه، بخشش و در بعضی مواقع شفای جسمانی را می داد. اما قبل از صعودش به آسمان، این قدرت را به رسولان داده و تعلیم داد که چه بگویند و از چه چیزهایی استفاده کنند تا فیض خود را به ایمان داران منتقل سازند. پسر خدا با تن گیری خود، تمام خلقت را احیا کرد و از آن نشانه هایی دیدنی و لمس کردنی به رسولان بخشید، البته همراه با کلام و نیایش آنان. تا به این وسیله تأثیر تن گیری خود را تا بازگشتش ادامه دهند. این راه ها و وسایل را راز می گوئیم. زیرا هر کدام، فیض و قدرت خاص روح القدس را در برداشته و آن را منتقل می سازد.

پس ببینیم خلاصه ای از تعلیمات رسمی کلیسای کاتولیک درباره این رازها چه می گوید:

راز گذر در رازهای هفتگانه کلیسا

۲۲۴- هدف رازهای هفت گانه کلیسا چیست و نام آن ها چیست؟

(۱۱۳۱-۱۱۱۳) رازهای هفت گانه نشانه هایی هستند که هم دیدنی و هم جهت فیض موثر می باشند. عیسی این رازها را تأسیس کرد و به کلیسا واگذار کرد که توسط آنان زندگی خدائی به ما داده می شود. رازهای هفت گانه عبارتند از: تعمید، تثبیت روح القدس، نان مقدس، اعتراف، تدهین مریضان، تقدیس خادمین و ازدواج.

۲۲۵- ارتباط مابین رازهای هفت گانه با مسیح کدام هستند؟

(۱۱۱۶-۱۱۱۴) رازهای زندگی مسیح، اساس و سرچشمه فیضی است که اکنون توسط خادمین کلیسا، خود مسیح در رازهای هفت گانه به ایمان داران عطا می کند.

«آن چیزی که در نجات دهنده ما، دیدنی بود، حال از رازهای هفت گانه منتقل شده است»
«قدیس لئو کبیر، پاپ رم، متوفی به سال ۴۶۱»

۲۲۶- ارتباط مابین رازهای هفت گانه با مسیح کدام هستند؟

(۱۱۱۷-۱۱۱۹) مسیح رازهای هفت گانه را به کلیسای خود واگذار کرد و آن ها از دو دیدگاه به کلیسا مرتبط هستند: اولاً از راه کلیسا وجود می یابند، زیرا کار کلیسا می باشند که خود راز بزرگ کار مسیح است. دوماً آن ها در خدمت کلیسا می باشند، بدین معنی که کلیسا را بنا می نهند.

۲۲۷- مهر راز چیست؟

(۱۱۲۱) مهر روحانی است که در رازهای تعمید، تثبیت روح القدس و تقدیس خادمین داده می شود و نوید تضمینی است که خدا از ما پشتیبانی می کند. از راه این مهر شخص مسیحی به شباهت مسیح می شود. او از راه های مختلف در کهنات مسیح سهیم می گردد، در کلیسا بر طبق حالت ها و مسئولیت های مختلف جا دارد و این گونه جهت آئین عبادتی و خدمت به کلیسا دعوت شده است، به دلیل این که این مهر حک شده و غیر قابل پاک شدن می باشد. این سه راز که حک می شود، تنها یک بار در زندگی عطا می شود.

۲۲۸- ارتباط ما بین رازهای هفت گانه با ایمان کدام می باشند؟

(۱۱۲۲-۱۱۲۶-۱۱۳۳) نه تنها ایمان جهت یافتن رازهای هفت گانه لازم است، بلکه این رازهای هفت گانه از راه سخن و آئین مذهبی، ایمان را تغذیه کرده، بلکه تقویت و اظهار می نماید. کلیسا با برپا کردن این رازها، ایمان رسولان را ابراز می کند. از این جا این ضرب المثل قدیم، صحت می یابد که «کلیسا ایمان دارد، همان گونه که نیایش می کند».

۲۲۹- چرا رازهای هفت گانه مؤثر می باشند؟

(۱۱۲۷-۱۱۲۸-۱۱۳۱) هر رازهای هفت گانه ، هرگاه آئین مربوطه به جا آورده شود ، مؤثر می باشند . در واقع خود مسیح است که توسط این رازها عمل کرده و فیض مربوطه هر راز را منتقل می سازد و این تأثیر خودسرانه و مستقل از حالت روحانی خادمی است که آن را برپا می کند ، با وجود این که میوه های هر راز به حالت روحانی اشخاصی که آن ها را دریافت می دارند نیز مرتبط هستند .

۲۳۰- چرا رازهای هفت گانه جهت نجات یافتن ضروری می باشند؟

(۱۱۲۹) رازهای هفت گانه حتی اگر به هر ایمان دار همه را داده نمی شوند ، جهت ایمان داران به مسیح ضروری می باشند ، بدین دلیل که فیض های مخصوص به هر راز عطا می کنند ، مانند بخشایش گناهان ، پذیرفتن ایمان دار به عنوان فرزند خدا ، متشابه نمودن ایمان دار به خداوند عیسی و وارد نمودن در مشارکت با کلیسا . روح القدس ایمان دار را که این رازها را دریافت می دارند ، شفا داده و متحول می سازد .

۲۳۱- فیض مربوط به هر راز کدام می باشد؟

(۱۱۲۹-۱۱۳۱-۱۱۳۴-۲۰۰۳) فیض روح القدس می باشد که مسیح آن را عطا می کند و مختص به هر راز می باشد . این فیض ، ایمان دار را جهت گام نهادن به سوی قدوسیت یاری نموده و کلیسا را نیز کمک می کند تا در محبت و شهادت خویش رشد نماید .

۲۳۲- رازهای هفت گانه با زندگانی ابدی چه ارتباطی دارند؟

(۱۱۳۰) کلیسا از راه رازها ، هم اکنون پیش نمود زندگی ابدی را می یابد ، با علم به این که «آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم و نجات دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار می کشیم» (تیتس ۲: ۱۳)

۲- فعالیت روح القدس در قلب همه انسان ها

جوان: عنوان این فصل به نظر من تعجب آور است، زیرا قبلاً از تعمید که توسط آن ایمان داران، روح القدس را می پذیرند مطالعه کردیم. پس به چه دلیل یک راز دیگر به نام تثبیت روح القدس جهت دریافت همان روح لازم می باشد؟

پیر: سؤال شما وقتی که درباره رازهای هفت گانه که توسط آن کلیسا ایمان داران را تقدیس می سازد شروع می کنیم، کاملاً به جاست. اما، یادتان باشد که مسیح بر صلیب، روح القدس را به فراوانی به تمام بشریت ریخت. «در حالی که سرش را خم می کرد، روح را تسلیم نمود...» و پس از آن، آبی که از پهلوی او بیرون جهید، نشانه ای از روح القدس می باشد. همان طور که قول داده بود: «هر که تشنه است، نزد من آید و بنوشد... این را درباره روح گفت...» (یو ۱۹: ۳۰-۳۴؛ ۷: ۳۸-۳۹؛ ر. ک جز ۴۷).

بنابراین حتی قبل از یافتن تعمید، هر شخص روح القدس را در قلبش دارد که او را به دگرگون ساختن زندگی خود دعوت می کند. هم چنین موسا و هفتاد پیر عبرانی (اع ۱۱: ۲۵)، هم چنین کوروش

کبیر پادشاه پارس (عزرا: ۱) و گناه کاران توبه کرده نینوا (یونس ۳: ۵)، شاول در راه دمشق و هم چنین افسر رومی که عیسا او را ملاقات کرد، یا آن دیگری که پطرس او را دید و بسیاری دیگر، همه این ها بدون این که هیچ کدام از رازهای کلیسا را دریافت کنند توسط روح القدس رهبری می شدند، زیرا همان طور که گفتیم موهبت خدا توسط راه های نجات که به ما سپرد، محدود نمی باشد. علاوه بر این، خوب می دانیم که هیچ کس نمی تواند قبل از تعمید به سوی عیسا بیاید، بدون این که از راه اتفاقات، ملاقات، یک سری متون یا ... روح القدس او را دعوت کند.

همان طور خود ما، قبل از تعمید، روح القدس ما را به توبه و دگرگون کردن زندگی خود دعوت میکند. حال ببینیم هدف موهبت روح القدس در هر راز از رازهای هفت گانه چیست؟

* در راز تعمید، روح القدس این فیض را به ما می بخشد که عمیقاً عیسی مسیح را ملاقات کرده و از او که رستائیز کرده زندگی نوین خود را بیابیم و در او بمانیم.

* در راز تثبیت، روح القدس این فیض را می بخشد که قدرت لازم را بیابیم تا با وسوسه ها مبارزه کنیم و علیرغم ضعف خود و آزار این دنیا بتوانیم به عیسی مسیح شهادت دهیم.

* در راز آئین سپاس گذاری، روح القدس بر عطایای ما، یعنی نان و شراب می آید تا واقعاً به تن و خون مسیح تبدیل شوند و هم چنین بر کلیسای جمع آوری شده می آید تا بتواند بر قربانی مسیح شریک شده و عمیق تر در اتحاد سه گانه اقدس جمع آوری شود.

* در راز اعتراف و بخشش، روح القدس این سه فیض را به ما می دهد تا کاملاً آشتی شده، بتوانیم از نو، خدا را ابا (پدر) صدا کنیم و جهت مبارزه بر ضد گناهایی که اعتراف کرده ایم قدرت او را داشته باشیم. در واقع این راز احیای فیض تعمید ماست که گناهان ما آن را زخمی کرده است.

* در راز ازدواج، روح القدس به زوجین جدید این فیض را عطا می کند تا بتوانند در عهد خود وفادار مانده و به آن محبت حقیقی (همان طور که عیسا ما را محبت کرده است) برسند و با کمک همدیگر گام پس از گام به سوی ملکوت با یکدیگر حرکت کنند.

* در راز تقدیس خادمین، روح القدس این فیض را می دهد که شخص به عیسی مسیح، شبان گله خود کاملاً شباهت یافته و قدرت می دهد تا به اسم او و با قدرت او عمل کند.

* و در آخر، در راز تدهین بیماران، روح القدس این فیض را به ما می دهد تا در رنج و تجربیات سخت بتوانیم قدرت و آرامش مسیح را پذیرفته، از هر گونه اضطراب و مریضی نجات یابیم.

در نتیجه می فهمیم که به چه دلیل در آئین بر پا کردن هر راز هفت گانه اسقف یا کشیش بر ما دست گذاری می کنند که نشان گر انتقال روح القدس است.

جوان: پس درک می کنم که باید هدف هر راز و عمل روح القدس در آن را بفهمیم. اما چگونه راز تثبیت روح القدس در انجیل و در تعلیمات کلیسا به روشنی اعلام شده است؟

۱. روح القدس قدرت مسیحیان

لوقای قدیس می گوید: «محض گذراندن دست های رسولان روح القدس عطا می شود» (اع: ۱۸: ۱۸). کتاب اعمال رسولان دو نمونه ارائه می دهد که درباره ی آن در باب ششم از بخش ششم بررسی نموده ایم.

الف - تعلیم عهد جدید

طبق اعمال رسولان ۷: ۴-۲۵ پس از سنگسار شدن استیفان و اولین جفای بزرگ بر کلیسا در اورشلیم در سال ۳۶، مسیحیان اورشلیم به منظور فرار از جفا متفرق شدند و فیلیپوس شماس برای موعظه مسیح به سامره رفت. سامره، کلام خدا را پذیرفته بود اما سامری ها تنها «به نام خداوند عیسا تعمید یافته بودند» و «روح القدس هنوز بر هیچ کس از ایشان نازل نشده بود» (اع: ۸: ۱۶). پس «رسولان که در اورشلیم بودند... بطروس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند و ایشان آمده به جهت ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند» (آیات ۱۴ و ۱۵)... پس دست ها بر ایشان گذارده روح القدس را یافتند» (آیه ی ۱۷).

اتفاق مشابهی به هنگام ورود پولس رسول به افسس در حدود سال ۵۶ میلادی روی داد: «در آنجا چند شاگرد یافته به ایشان گفت: «آیا هنگامی که ایمان آوردید روح القدس را یافتید؟ به وی گفتند: بلکه نشنیدیم که روح القدس هست. بدیشان گفت: پس به چه چیز تعمید یافتید؟» گفتند: «به تعمید یحیا». پولس گفت: «یحیا البته تعمید توبه می داد و به قوم می گفت به آن کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید یعنی به مسیح عیسا.» چون این را شنیدند به نام خداوند عیسا تعمید گرفتند و چون پولس دست بر ایشان نهاد روح القدس بر ایشان نازل شد و به زبان ها متلکم گشته نبوت کردند» (اع: ۱۹: ۱-۷).

به این ترتیب شاگردان جدید همانند شاگردان نخست در روز پنطیکاست در اورشلیم، روح القدس را با نهادن دست های رسولان می یافتند: عطیه ی پنطیکاست ادامه داشته و ادامه دارد: این همان چیزی است که آن را Christmation می نامیم - که از لغت یونانی کریسما Christma به معنای مسح گرفته شده و منظور مسح روح القدس است که توسط آن ما به آنچه مسیح از ازل بوده است تبدیل میشویم یعنی به مسح شدگان روح القدس، مسیحیان. امروزه برگزاری این راز با مسح شخص توسط روغن بلافاصله بعد از تعمید انجام می گیرد مانند آنچه برای Christmation در مورد داود پادشاه (۱- سمو: ۱۶: ۱۱-۱۳) عمل شد، در بعضی کلیساها عمل تثبیت روح القدس بر حسب رسم رسولان با نهادن دست ها بر شخص تعمید یافته انجام می پذیرد.

حضرت یوحنا ی انجیل نویس در رساله ی خود چنین می گوید: «شما مسحی از آن قدوس دارید» (۱- یو: ۲۰: ۲۰) و پولس قدیس نیز چنین می گوید: «او که ما را مسح نموده است خداست» (۲- قرن ۱: ۲۱). بطروس رسول به شیوه ی کاملاً برجسته ای، ویژگی خاص و مقدسی را که این مسح

به قوم خدا می بخشد با چنین کلماتی خاطر نشان می سازد: «شما قبیله ی برگزیده و کهنات ملوکانه و امت مقدس و قومی که ملک خاص خدا می باشد هستید» (۱- پط ۲: ۹).

ب - تعلیم کلیسا

شورای واتیکان دوم درباره اهمیت تعمید یافتگان در مأموریت کلیسا این طور به ما تعلیم می دهد: «۱۰ - خداوند، مسیح که کاهن اعظمی است که از میان مردمان برگرفته شده (ر. ک. عبر ۵: ۱-۵)، از این قوم نوین «نزد خدا و پدر خود، پادشاهان و کهنه» به وجود آورد (ر. ک. مکا ۱: ۶؛ ۵: ۹-۱۰). در واقع، تعمید یافتگان به واسطه تولد تازه و مسح روح القدس، تقدیس شده اند تا مسکنی روحانی و کهناتی مقدس باشند تا از طریق همه کارهای مسیحی، قربانی هایی روحانی تقدیم کنند و شگفتی های کسی را که ایشان را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است اعلام دارند (ر. ک. ۱- پط ۲: ۴-۱۰). به همین جهت، همه شاگردان مسیح باید در ضمن پایداری در دعا و ستایش خدا (ر. ک. اع ۲: ۴۲-۴۷)، خود را همچون قربانی های زنده، مقدس و پسندیده به خدا تقدیم کنند (ر. ک. روم ۱۲: ۱)، و در سراسر جهان بر مسیح شهادت دهند، و هر بار که از ایشان سؤال میشود، دلیل امید خود را بازگو نمایند، امید به حیات جاودانی را (ر. ک. ۱- پط ۳: ۱۵). کهنات مشترک مؤمنین و کهنات خدمت یا سلسله مراتبی به یکدیگر مرتبط می باشند، گرچه میان آنها تفاوتی اساسی هست، تفاوتی که تنها به لحظه درجه نیست. این دو، هر یک به فراخور شکل خاص خود، در کهنات بی همتای مسیح شراکت می جویند. کسی که کهنات خدمت را دریافت داشته، از قدرتی مقدس برخوردار است تا قوم کهناتی را تعلیم دهد و هدایت کند: هم چنین در نقش مسیح، قربانی راز سپاس گذاری را انجام دهد و آن را به نام تمامی قوم به خدا تقدیم نماید؛ مؤمنین نیز به واسطه کهنات ملوکانه که به ایشان تعلق دارد، در تقدیم راز سپاس گذاری همکاری می کنند و کهنات خود را از طریق دریافت رازهای مقدس هفت گانه، دعا و شکرگزاری، شهادت درباره زندگی مقدس، انکار نفس و محبتی فعال به عمل می آورند.

ج- به جا آوردن کهنات مشترک در رازهای مقدس هفت گانه

۱۱- خصوصیت مقدس و ارگانیک جامعه کهناتی از طریق رازهای مقدس هفت گانه و فضائل وارد

عمل می شود. مؤمنین که به واسطه تعمید وارد کلیسا شده اند، خصوصیتی را دریافت داشته اند که ایشان را به عبادت مذهبی مسیحیت مکلف می سازد. ایشان که از طریق تولد تازه پسران خدا گردیده اند، موظف اند ایمانی را که توسط کلیسا از خدا دریافت داشته اند نزد مردمان اعتراف نمایند. پیوند ایشان با کلیسا به واسطه راز تأیید یا تثبیت کامل تر می گردد و از قدرت خاص روح القدس غنا می یابند و به این ترتیب، به شکلی مؤکدتر مکلف می شوند تا ایمان را از طریق گفتار و عمل خود، همچون شاهدان راستین مسیح، اشاعه دهند و از آن دفاع کنند. ایشان با شرکت در قربانی راز سپاس گزاری که سرچشمه و نقطه اوج کل زندگی مسیحی است، قربانی الهی را به خدا تقدیم می دارند و خود را نیز به همراه آن تقدیم می کنند. به این ترتیب، چه با قربانی خویشتن و چه با قربانی مقدس، همگی سهم اصیل خود را در عمل نیایشی به جا می آورند، گرچه این کار را به طریق های متفاوت و هر یک به شیوه خود انجام می دهند. آنگاه با قدرتی که در نیایش مقدس راز سپاس گزاری از بدن مسیح دریافت می دارند، به شکلی ملموس اتحاد قوم خدا را آشکار می سازد، اتحادی که این راز مقدس و عظیم نماد کامل آن است و آن را به شیوه ای قابل تحسین تحقق می بخشد. آنانی که به راز مقدس توبه تقرب می جویند، از رحمت الهی آموزش خطاهایی را می یابند که در حق او مرتکب شده اند، و در همان حال نیز با کلیسا مصالحه می کنند، کلیسایی که در اثر گناه ایشان مجروح شده و با محبت، الگو و دعاهای خود در جهت بازگشت ایشان عمل می کند. در اثر تدهین مقدس بیماران و دعای کشیشان، کل کلیسا بیماران را به خداوند رنجبر و جلال یافته می سپارد تا ایشان را راحتی بخشد و نجات دهد (ر. ک. یع ۵: ۱۴-۱۶)؛ و مهم تر از آن، کلیسا ایشان را اندرز می دهد که با متحد شدن آزادانه با مصائب و مرگ مسیح (ر. ک. روم ۸: ۱۷؛ کول ۱: ۲۴؛ ۲- تیمو ۲: ۱۱-۱۲؛ ۱- پط ۴: ۱۳)، سهم خود را برای خیریت قوم خدا به جا آورند. آنانی که از میان مؤمنین افتخار راز مقدس کهنانتی را می یابند، برای این است که با کلام و فیض خدا، شبانان کلیسا باشند، کلام و فیضی که به نام مسیح مقرر شده است و بالاخره، به واسطه راز مقدس ازدواج، زوج های مسیحی نمادی از اتحاد و محبت مسیح با کلیسایش می گردند (ر. ک. افس ۵: ۳۲) و به یکدیگر کمک می کنند تا خود را در زندگی زناشویی و در تولید فرزندان و تربیت ایشان، تقدیس کنند؛ به این ترتیب، ایشان از طریق موقعیت زندگی و به واسطه این راز مقدس، از عطاهای خاص خود در میان قوم خود برخوردارند (ر. ک. ۱- قرن ۷: ۷). در واقع، از اتحاد ایشان، خانواده به وجود می آید که در آن اعضای جدید جامعه بشری زاده می شوند، اعضای که به واسطه فیض روح القدس و از طریق تعمید، پسران خدا می گردند، تا قوم خدا در طول قرون و اعصار تداوم یابد. والدین باید در این شکل از کلیسا که همانا کانون خانواده باشد، با گفتار و رفتار خود نخستین منادیان ایمان برای فرزندان خود باشند و در جهت دعوت خاص هر یک از آنان و خصوصاً دعوت به خدمت مقدس ایشان، تلاش کنند.

همه آنانی که به مسیح ایمان دارند، صرف نظر از شرایط و وضعیت زندگی شان، به ابزارهای نجات بخش که این چنین وافر و این چنین عظیم می باشند مجهز هستند و هر یک در مسیر خاص خود از جانب خدا به تقدسی فرا خوانده شده اند که کاملیت آن همان کاملیت پدر باشد» (نور جهان شماره ۱۰ و ۱۱)

<p>۲۶۵- اهمیت راز تثبیت روح القدس در طرح الهی جهت نجات چیست؟</p> <p>در عهد قدیم، پیامبران عطای روح خداوند را به مسیح موعود و به تمام قوم ایمان داران اعلام کردند. تمام زندگی مسیح و مأموریتش در مشارکت کامل با روح القدس انجام می شود. رسولان، روح القدس را در روز پنجاهه دریافت می دارند و کارهای شگفت خدا را اعلام می کنند (اع: ۱۱: ۱). آنان از راه دست گذاری، عطای خود روح القدس را منتقل می سازند و در طول قرون همیشه کلیسا از روح القدس زندگی یافته و آن را به فرزندان خویش منتقل می سازد.</p> <p>۲۶۶- به چه دلیل این راز را خواه به مسح کردن، خواه تثبیت روح القدس می نامند؟</p> <p>آن را مسح کردن می نامند (مخصوصاً در کلیسای شرق)، زیرا مهمترین آئین این راز مسح کردن شخص با روغن مخصوص که توسط اسقف تقدیس شده می باشد و نیز آن را تثبیت روح القدس می خوانند، زیرا راز تعمید را تصدیق و تقویت می کند.</p> <p>۲۶۷- مهمترین آئین راز تثبیت روح القدس کدام می باشد؟</p> <p>مهم ترین آئین این راز، مسح کردن با روغن مخصوص که اسقف آن را تقدیس کرده، همراه با دسن گذاری توسط اسقف یا کشیش با سخن مخصوص این راز است؛ در کلیساهای شرق بیزانتینی، این مسح در قسمت های مختلف بدن انجام می پذیرد، با این سخن: «تو را با عطای روح القدس صحه می گذارم» و در کلیساهای غرب این مسح فقط روی پیشانی تعمید شدگان با این جمله: «روح القدس که عطایای خداست بر تو صحه می گذارد».</p> <p>۲۶۸- اثر راز تثبیت روح القدس کدام می باشد؟</p> <p>اثر این راز ریزش خالص روح القدس به مانند روز پنجاهه می باشد. این ریزش بر شخص يك صحه ی محو ناشدنی می گذارد و فیض راز تعمید را قوی تر می سازد. فرزند خواندگی خدائی را در قلب شخص عمیق تر می سازد و اتحاد او را با مسیح و کلیسایش محکم تر بر پا می دارد. عطایای روح القدس را در قلب قوی تر گشته، قدرت خاص جهت شهادت دادن به مسیح عطا می کند.</p> <p>۲۶۹- چه کسی می تواند این راز را بپذیرد؟</p> <p>هر شخصی که قبلاً راز تعمید را دریافت داشته می تواند و باید آن را بپذیرد، اما فقط برای يك مرتبه در تمام طول عمر و تعمید یافته برای این که این راز را به صورت مؤثر بپذیرد، باید در حالت صمیمی با خدا زندگی کند.</p> <p>۲۷۰- خادم راز تثبیت کدام می باشد؟</p> <p>اصولاً خادم این راز، اسقف می باشد که به این روش ارتباط شخص با کلیسای رسولان روشن می شود، اما در کلیساهای شرق معمولاً و گاهی اوقات در کلیساهای غرب این راز را می دهد، در این صورت ارتباط شخص با اسقف و کلیسا، توسط کشیش به عنوان همکار اسقف و از راه آن روغن مخصوص که خود اسقف آن را تقدیس کرده آشکار می شود.</p> <p>۵۲۲- چگونه به حقیقت شهادت داده می شود؟</p> <p>هر شخص مسیحی با قدرت رازهای تعمید و تثبیت روح القدس ملزم است که به حقیقت مزده مسیح در همه مراحل کار و زندگی شخصی، حتی به قیمت شهید شدن، شهادت دهد. شهید شده بالاترین شهادت به حقیقت ایمان است.</p>
--

۲- اهمیت ایمانداران در کلیسا

جوان: معنای «جماعت کهناتی و ملوکانه» چیست؟

پیر: قبلاً دیدیم که مسیح کاهن اعظم و رابط بین ما و خدا و در عین حال سخنگوی خدا نزد انسانها و شفیع انسان ها نزد خدا می باشد، این نقش شگفت انگیز، کهنات وی نامیده می شود. ما هم چنین دیدیم که او همه ی بدن خود، تمام کلیسا و اعضای آن را در این کهنات شرکت می دهد. ولی علاوه بر این، اعضای کلیسای او باید به قدوسیت وی مزین شوند تا او تکلیف کهناتی خود را به آنها منتقل نموده آنها را کاهن و وارثان، پادشاهان آینده خود بسازد. به همین دلیل است که یوحنا قدیس در مکاشفه خود می گوید: «ما را نزد خدا و پدر خود پادشاهان و کهنه ساخت» (مکا: ۱، ۶، ۵: ۱۰). کلیسا از قوم کاهنان تشکیل می شود و راز تثبیت روح القدس مسیحیان را کاهن می سازد. این همان چیزی است که معمولاً «کهنات ملوکانه اشخاص عادی» نامیده شده و مسیحیان توسط آن «اجتماع کهناتی و ملوکانه» را تشکیل می دهند.

جوان: من فکر می کردم که منظور از شخص لائیک یعنی عامی به معنای بیگانه با دین و کسی است که نه به کلیسا تعلق دارد و نه پیرو مذهبی می باشد.

پیر: به طور کلی کلمات به تبع تکامل اندیشه ها و بر حسب رویدادهای تاریخی غالباً مفهوم خود را تغییر می دهند. در اصل کلمه ی «لائیک» (laos-laic) برای مسیحیان به مفهوم «اعضای قوم خدا» بود یا تعمید یافتگان و امروز همین معنا را دارد، منتها زمانی که انسان به علت گرایش به شر از یاد برد که از تبار قوم کاهنان و پادشاهان می باشد و کلیه ی مسئولیت های خود را بر گردن روحانیون نهاد این کلمه آن مفهومی را به خود گرفت که منظور تو است. اکنون وقت آن رسیده که مسیحیان ماهیت کهناتی و مقدس موقعیت «لائیک» بودن را دریابند بین ترتیب که در راز قربانی مقدس مشارکت نموده، روابط حسنه مابین خود برقرار نمایند و نسبت به دشمنان خود مهربان بوده در مقابل توطئه های سودجویانه ریاکاران این دنیا ثبات قدم نشان دهند و بالاخره تمام جماعت ایمانداران و تمامی مسیحیان مسئولیت نماینده ی دائمی بودن کهنات و سلطنت مسیح را بر روی زمین بر

عهده دارند چون به درستی که آنها یک جامعه کهناتی و ملوکانه حقیقی را تشکیل می دهند. (یوحنا ۱۷: ۱۴-۱۷).

درباره اهمیت تعمید خواستگان جهت مأموریت کلیسا، شورای واتیکان دوم با دقت به ما یادآوری می کند: «در کلیسا تنوعی از خدمات وجود دارد، اما همگی دارای یک مأموریت می باشند. «مسیح». مقام تعلیم، تقدیس و حکومت را در نام خود و با قدرت خویش به رسولان و جانشینان ایشان سپرده

است. اما تعمید یافتگان (لائیک) نیز در مقام کهنات، نبوت و ملوکانه مسیح سهیم گشته اند؛ بنابراین این آنان در کلیسا و در جهان، دارای وظیفه ای در مأموریت کل قوم خدا هستند. در واقعیت رسالت ایشان زمانی به اجرا در می آید که مردم را به انجیل بشارت داده و ایشان را تقدیس می نمایند؛ هم چنین زمانی که تلاش می کنند تا روح انجیل بتواند در نظام دنیوی نفوذ کرده و آن را اصلاح نماید و به نحوی بتواند شهادت آشکاری به مسیح دهد و به پیش برد نجات آدمیان کمک نماید. خصلت تعمید یافتگان نوعی زندگی را بیان می دارد که در میان جهان و امور دنیوی سیر می کند، خدا ایشان را دعوت می کند تا رسالت خویش را به انجام رسانند، تا از طریق قدرت روح مسیح، خود به خمیر مایه ای در جهان تبدیل شوند... (مسئولیت تعمید شدگان شماره ۲)

تعمید یافتگان دارای فرصت های بی شماری برای اجرای عمل رسالتی ترویج انجیل و تقدیس کردن هستند. شهادت زندگی مسیحیان و کارهای خیر انجام یافته در روح فوق طبیعی، جهت جذب مردم به ایمان و به سوی خدا مؤثر واقع خواهند شد و این همان چیزی است که خداوند گفته است «نور شما باید در مقابل مردم چنان بدرخشد که بتوانند کارهای نیکوی شما را دیده و پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند» (مت ۵: ۱۶)

این شهادت زندگی، تنها عامل در عمل رسالتی نیست؛ رسول واقعی در پی فرصت هایی برای اعلام کردن مسیح با کلام است، هم به غیر ایمان داران که آنان را به سوی ایمان جذب نمایند و هم به ایمان داران جهت تعلیم ایشان، تقویت آنان و ایجاد انگیزه برای یک زندگی مشتاق تر؛ «زیرا محبت مسیح ما را به این کار ترغیب می نماید» (۲-قرن ۵: ۱۴) و سخنان رسول باید در قلب همه طنین انداز باشد که: «وای بر من اگر انجیل را بشارت ندهم» (۱-قرن ۹: ۱۶)... (مسئولیت تعمید شدگان شماره ۶)

تعمید یافتگان باید این تجدید نظام دنیوی را به عنوان وظیفه مشخص خود به عهده گیرند. آنان باید در حالی که با نور انجیل و تفکر کلیسا هدایت شده و با محبت مسیحی دلگرمی می یابند، به طور مستقیم و به شیوه خاص خودشان در این زمینه عمل نمایند. آنان هم چون شهروندانی در میان دیگر شهروندان باید صلاحیت خاص خود را جهت همکاری با دیگران به کار ببندند و در زمینه مسئولیت خود اقدام نمایند؛ همیشه و همه جا باید جویای عدالت ملکوت خدا باشند. نظام دنیوی باید به طریقی تجدید شود که هم زمان با رعایت کامل اصول آن، با اصول زندگی مسیحی هماهنگ شود و با شرایط مختلف زمان، مکان و مردم انطباق یابد. در میان وظایف این عمل رسالتی، حرکت اجتماعی مسیحیان دارای اولویت خاصی است. مجمع امیدوار است که این عمل رسولی امروز در تمام بخش های زندگی گسترده شود و حتی زمینه فرهنگی نیز فراموش نگردد... (مسئولیت تعمید شدگان شماره ۷)

اگر قرار باشد اجرای این عمل خیر با موشکافی و خرده گیری صورت پذیرد، هر شخصی باید صورت

خدا را در هم نوع خود ببیند که به آن خلق شده است و مسیح خداوند را که در واقع همه آن چه به نیازمندان داده می شود، به او تقدیم می گردد. آزادی و شأن و منزلت شخصی که مورد حمایت قرار گرفته باید با حساسیت زیادی مورد توجه و احترام قرار گیرد. خلوص نیت نباید با هیچ گونه خود خواهی و میل به تسلط داشتن خدشه دار شود. در وهله اول مقتضیات عدالت باید ارضاء شوند؛ تا آن چه که مربوط به عدالت است به عنوان هدیه نیکوکاری ارائه نشود. علل شرارت ها و نه فقط تأثیرات آن ها، باید از بین برده شوند. کمک های ارائه شده باید به نحوی سازمان دهی شوند که افراد ذینفع به تدریج از اتکا به دیگران آزاد شده و خودکفا گردند.

از این رو، تعمید یافتگان باید تا حد ممکن اعمال خصوصی و عمومی خیرخواهانه و امدادهای اجتماعی، از جمله تدابیر بین المللی مورد احترام و حمایت خاصی قرار دهند. از طریق این مجراها باید کمک های مؤثر را به اشخاص و ملل نیازمند رسانند. تعمید یافتگان باید در این امر خطیر با تمام کسانی که دارای حسن نیت می باشند، همکاری نمایند... (مسئولیت تعمید شدگان شماره ۸) در خلاصه ی تعلیمات رسمی کلیسای کاتولیک اشاره شده است که کلیسا قوم خدا می باشد. و این موضوع در باب هفت همین کتاب یادآوری کردیم و نوشتیم:

۱۵۳- چگونه کلیسا قوم خدا می باشد؟

کلیسا قوم خداست، به خاطر این که خدا را پسند آمد که انسان ها را نه بصورت انفرادی بلکه با متشکل کردن آنها به صورت یک قوم، گرد آمده و در اتحاد پدر و پسر و روح القدس، تقدیس نموده و نجات دهد. بنابراین کلیسا تأکید کرده است که تمام ایمانداران به تقدس عیسا و توسط روح القدس دعوت شده اند، و ادامه می دهد:

۱۷۷- ایمانداران چه کسانی هستند؟

ایمانداران آنانی هستند که توسط راز تعمید در مسیح شریک شده به عنوان اعضا قوم خدا تعیین شده اند. بر طبق مرتبت خود در مأموریت کهناتی و نبوتی و سلطنتی مسیح شریک شده و دعوت می شوند تا در مأموریتی که خدا به کلیسا واگذار کرده است همکاری می کنند. از آن رو که همه مقام فرزندان خدا را دارند، در میان ایشان برابری واقعی برقرار است.

۱۸۸- دعوت الاهی اعضا قوم خدا (لائیک) چه می باشد؟

دعوت خاص اعضا قوم خدا شامل جستجوی ملکوت خدا با روشن کردن و ترتیب دادن طبق اراده ی خدا، اوضاع و احوال دنیای ما، از این راه دعوتی که به همه ی تعمید شدگان داده شده. به سوی تقدیس و مأموریت رسولی را به انجام رسانند.

۱۸۹- چگونه اعضا قوم خدا به مأموریت کهناتی مسیح شریک می شوند؟

با تقدیم خود به عنوان قربانی روحانی (به خدا توسط راه عیسا مسیح تقدیم شده) (۱ پطرس ۵) مخصوصاً در آیین قربانی مقدس در مأموریت کهناتی عیسا شریک می شوند. در واقع، زندگی خود با اعمال و نیایش ها و مأموریت رسولی خود همراه با زندگی معمولی خانواده و کار روزمره و حتا اشکالات زندگی که با صبر و شکیبایی و تحمل کردن و زمان استراحت جسمی و روحانی، این همه را تقدیم می کنند. از این راه اعضا قوم که با مسیح متعهد شده و توسط روح القدس تقدیس شده اند. تمام خلقت را با خودشان به خدا تقدیم می کنند.

۱۹۰- چگونه در مأموریت نبوتی عیسا شریک می شوند؟

آنها کلام مسیح را با ایمان عمیق تر می پذیرند و او را از راه شهادت زندگی شان و هم چنین با سخن و اعمال و تعلیم او را به دنیا اعلام می کنند و از این راه در مأموریت نبوتی شریک می شوند. این گونه کارها در خدمت مزده ی انجیل چون در حالت معمولی زندگی در این دنیا انجام می شوند تأثیر خاصی دارد.

۱۹۱- چگونه در مأموریت سلطنتی مسیح شریک می شوند؟
 از مسیح قدرت یافته اند که بر گناه در خودشان و در دنیا توسط از خودگذشتگی شخصی و تقدس زندگیشان غلبه کنند
 و در مأموریت سلطنتی مسیح شریک شوند. در خدمت جماعت خدمات مختلف را انجام دهند و ارزش های اخلاقی را در
 فعالیت دنیوی انسان و نهاد اجتماع نفوذ می دهند.

البته کلیسای ما باید این خدمت کهنانی را در ارتباط با دنیای مسلمانان در نظر بگیرد، بدین معنا که کوشش کنیم شهادت به مسیح را در ارتباط با سؤالاتی که مسلمانانی درباره ی او دارند بدهیم و حاضر شویم وجود خودمان را در مسیح تبدیل کنیم تا با محبت با برادران مسلمان ما گفتگو داشته باشیم. به این دلیل می توان این نیایش مسیحیان در کشور اسلامی را حفظ کرده و هر روز با کلیساهای دیگر بگوییم:

ای عیسی، خداوند ما، ای کلام خدا و پسر مریم
 ای وعده ی خدا به ابراهیم در زمان سلف
 تو، ما را در میان برادران یهودی و مسلمان
 به عنوان نشانه ای از راز الاهی و محبت نجات بخش خود کاشته ای.
 می دانیم، که تنها اگر رفتار ما
 و حرکات عمیق قلب ما
 به صورت قلب تو شوند
 خواهند توانست این نشانه را درک کنند.
 پس، به ما بیاموز که رنج های دیرین خود را ببخشاییم
 همان گونه که تو خود از بالای صلیب پدر را نبایش کردی
 تا گناهان ما را ببخشاید.
 و به ما قدرت ده که در برابر وسوسه فرار از مملکت، مبارزه کنیم
 زیرا، این تویی که به ما مأموریت خود را در همین جا داده و می دهی.
 روح فروتن و سلیم را در ما بیافرین
 تا هر گونه حس برتری و غرور در ما محو شود
 و ارتباطمان همیشه سرشار از خلوص برادرانه باشد.
 در قلب ما تشنگی عدالت و فقر روحانی بیافرین
 تا نسبت به فقرا، با احترام و محبت رفتار کنیم.
 قلب ما را وسعت ده
 با محبت و با ولع محبت همه را درک کرده، خدمت کنیم
 به کلیساهای فیض عطا کن
 تا هر چه بیشتر واحد و مقدس و خادم شوند
 همراه با این اراده، حقیقت را به تو واگذار کرده انتقال دهند.
 بنابراین، بدون ترس از خود کم کردگی آن را با این تمدن منطبق سازند.
 با علم به این که اول تو را جستجو کرده و ما را فرستادی.

ببخشای ما را که آنانی که تو در جستجویشان هستی و تو را می جویند با محبت بپذیریم،
و قلوب ما را توسط روح مدافعت از هر گونه ترس پاک گردان.
ما را دگرگون کرده تا اطمینان و شادی، آرامش و دوستی را در این دنیا برقرار سازیم
تا از راه زندگی شفافمان
چیزی از راز جلال مجذوب پسر خدا آشکار شود.
آمین

هر یک از ما، از طریق مسح شدن، این عطیه ی بنیادی، یعنی روح القدس را که ما را به اعضای قوم
کهنانتی مبدل می سازد دریافت می داریم. این عطیه بنیادی، ریشه ی تمام عطایای خاص روح القدس
بوده و مسئولیت های خاصی را موجب می شود که با ایجاد تنوع در عملکرد این عطیه ی
بنیادی، وظایف اسقفان، کشیشان و شماسان را پدید می آورد. این موضوع را در باب دوازدهم تعمق
خواهیم کرد ولی فعلاً بر این نکته بهتر تعمق کرده که اغلب فراموش می کنند: همه ی تعمید یافتگان
در کلیسا مأموریتی دارند.

۳- شریعت بسیار مشکل یا زندگی غیرممکن

الف - آیا از شریعت آزاده شده ایم؟

جوان: در ارتباط با عطایای روح القدس من فکر می کنم که بهترین و بزرگ ترین عطایی که
خداوند به ما داده است آزادی است. به علم به اینکه دیگر ادیان اغلب درباره ی قوانین و شریعت
صحبت می کند.

پیر: برای تو معنی و مفهوم این آزادی چیست؟

جوان: کسی نوشته است: «محبت کن و هر کاری میل داری انجام دهید» و من واقعاً این را قبول
دارم.

پیر: من هم همین طور! این نویسنده، قدیس آگوستین بود، یکی از مشهورترین پدران کلیسا که در
قرن چهارم در کشور تونس اسقف بود. و یکی از کتاب های مشهورش با عنوان «اعترافات قدیس
آگوستین» به فارسی ترجمه شده.

اما درباره ی این جمله که آن را یادآوری کردی می دانی که در واقع تفکر پولس را این گونه خلاصه می
کرد که می گفت: «در واقع شما، ای برادران به آزادی دعوت شده است» (غلا ۵: ۱۳). ما از یوغ
شریعت موسا با همه ی قواعد دقیق آن آزاد شده ایم (ر. ک مر ۷: ۱-۵). البته پولس، شریعت موسا را
محکوم نکرده بلکه آن را به عنوان مربی نگاه می کند که می بایست ما را به مسیح
برساند (غلا ۳: ۲۴). در واقع شریعت، فقط گناه و ناتوانی انسانی که نمی تواند کاملاً آن را رعایت کند

آشکار می سازد (روم ۷:۷) این شریعت قدرت ندارد که گناهکاران را نجات دهد. بنابراین، یهودیان از راه شریعت، خود را گناهکار دانسته و در انتظار یک نجات دهنده می مانند و نه مثل فریسیان به تکبر رسیدند، مثل اشخاصی که خود را عادل می دانند و دیگران را که به گناهانشان اعتراف می کنند حقیر می سازند (لوقا ۹:۱۸-۱۴).

جوان: پس اگر ما در محبت مسیح زندگی کنیم آیا از هر قانون و شریعتی آزاد می شویم؟
پیر: البته، اما مواظب باشید، فرمان مسیح را می دانی: «همان طور که من شما را محبت کرده ام یک دیگر را محبت کنید». این محبت مسیح محدودیت ندارد و به هر صورت به ما اجازه نمی دهد که هر کاری را انجام دهیم. ما باید از گناه دوری کنیم زیرا از بردگی گناه آزاد شده ایم «اما خدا را شکر که هر چند بیشتر بندگان گناه بودند، لیکن به تمامی دل مطیع آن تعلیم گشتید که بدان سپرده شدید. شما با آزاد شدن از گناه، بندگان پارسایی شده اید... اما حال که از گناه آزاد گشته و بندگان خدا شده اید» (روم ۶: ۱۷-۱۸، ۲۲).

ب - قوانین اخلاق طبق پولس رسول

علاوه بر این، پولس که به آزادی مسیحیان تأکید کرده فوراً اضافه می کند که این آزادی ما را به بی بند و باری نمی رساند باید این متن نسبتاً طولانی با دقت بخوانید.

«ای برادران، شما به آزادی فرا خوانده شده اید، اما آزادی خود را فرصتی برای ارضای نفس مسازید، بلکه با محبت یک دیگر را خدمت کنید. زیرا تمام شریعت در یک حکم خلاصه می شود و آن این است که «همسایه ات را هم چون خویشستن محبت نما». ولی اگر به گزیدن و دریدن یک دیگر ادامه دهید، مواظب باشید که به دست یک دیگر از میان نروید.

اما می گویم به روح رفتار کنید که تمایلات روح بر خلاف نفس؛ و این دو بر ضد یک دیگرند، به گونه ای که دیگر نمی توانید هر آن چه را که می خواهید به جا آورید. اما اگر عنان هدایت تان به دست روح باشد، دیگر زیر شریعت نخواهید بود.

اعمال نفس روشن است: بی عفتی، ناپاکی، و هرزگی، بت پرستی و جادوگری، دشمنی، ستیزه جویی و شک، خشم، جاه طلبی، نفاق، دسته بندی، حسد، مستی، عیاشی، و مانند اینها. چنان که پیشتر به شما هشدار دادم، باز می گویم که کنندگان چنین کارها پادشاهی خدا را به میراث نخواهند برد.

اما ثمره ی روح، محبت، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، فروتنی و خوشتنداری است. هیچ شریعت مخالف اینها نیست. آنان که به مسیح عیسا تعلق دارند، نفس خود را با همه ی هوس ها و تمایلاتش بر صلیب کشیده اند. اگر به روح زیست می کنیم، به روح نیز رفتار کنیم. خودپسند نباشیم و از به خشم آوردن یک دیگر و حسادت نسبت به هم دست برداریم». (غلا ۵: ۱۳-۲۶).

پولس رسول همراه با رسولان دیگر این آموزه را مکرراً تأکید می کند: (روم ۱۲: ۱۳-۱۴، ۱-۱۴).

پطرس ۱: ۱۶-۲۵؛ یع ۱: ۲۵-۲۷) و خود عیسا نیز قبل از همه تأکید کرده بود که «نیامده تا شریعت موسا را محکوم کند بلکه آن را به کمال برساند» (مت ۵: ۱۷-۱۸).

جوان: پس این آزادی که پولس آن را اعلام کرده باطل و بی معنی شده است!
پیر: دقت کنید کسی که کوشش می کند از قوانین اطاعت کند، شریعت در نظر دارد و هدفش همان است که آن را رعایت کند. اما شخص مسیحی صدای مسیح را که می گوید «دنبال من بیا» می شنود و بر او چشم دوخته و هر نوع قید و اندیشه ی دیگری را فراموش کرده کوشش می کند به دنبال دوست و خداوندش رفته به دعوت مسیح می دهی آزادی، چون محبت هیچ وقت اجباری نیست. طبعاً ما نیز باید اطاعت کنیم اما به خاطر محبت فرزند نه به خاطر ترس، چون در محبت ترس وجود ندارد (۱- یو ۴: ۱۸) پس این محبت تو به مسیح تو را از هر گونه اشتغال خاطر آزاد می سازد، اما اگر خدا نکرده محبت تو سرد شده، عیسا مسیح را فراموش کنی، آن وقت مساله ی گناه و شریعتی که تو را محکوم می کند دوباره مطرح می شود. البته همه ی ما گناهکار و در برابر وسوسه ها بسیار ضعیف هستیم ولی اگر محبت ما برای مسیح سست نشود می توانیم از او بخشش طلبیده و یا قدرت روح القدس راه را به سوی او ادامه دهیم در امید به رحمت او که می خواهد ما را نجات دهد.

جوان: در هر حال ما نمی توانیم هر کاری را که می خواهیم انجام دهیم...
پیر: مگر چه می خواهی، گر باز می خواهی در گناه بمانی تو باز هم برده گناه خواهی بود، مگر میخواهید هم مسیحی باشید و هم شاگرد شده به دنبال مسیح نروید؟ ولی اگر می خواهید دنبال کسی مثل مسیح که کاملاً بدون گناه است بروی، تو تنها هدف مثبت داری.

و این محبت به مسیح تو را خیلی جلوتر از شریعت می برد. چون حتا اگر در بعضی موارد مثل غذا یا شراب یا لباس یا دیگر آداب و رسوم آزاد شده اید، به صورت ظاهری برعکس شریعت موسا عمل کنید، باید همسایگان خود را محبت کنید، بنابراین از لغزش دادن به او اجتناب کنید. آزادی تو، توسط احترام نسبت به آداب و رسوم دیگران محدود می باشد: «مواظب باشید اختیار شما باعث لغزش ضعیفان نشود... همه چیز جایز است - اما همه چیز مفید نیست. همه چیز دو است. اما همه چیز سازنده نیست. هیچ کس در پی نفع خود نباشد، بلکه نفع دیگران را بجوید» (۱- قرن باب ۸-۹، ۱۰: ۲۳-۲۴). در این مورد پولس تأکید می کند، زیرا آزادی ما نامحدود نمی باشد، بلکه باید دیگر انسان ها و منفعت ایشان را در نظر گیرد: «مگذارید در مورد آنچه شما نیکو می شمارید، بد گفته شود. زیرا پادشاهی خدا، خوردن و نوشیدن نیست، بلکه پارسایی، آرامش و شادی در روح القدس است. هر که بدین طریق مسیح را خدمت کند، خدا را خشنود می سازد و پذیرفته ی مردم نیز هست.

پس بیایید آنچه را موجب صلح و صفا و بنای یک دیگر می شود، دنبال کنیم. کار خدا را برای خوراک خراب مکن! همه ی خوراک ها پاکند، اما خوردن هر خوراکی که باعث لغزش دیگری می شود

عملی است نادرست. بهتر آن است که از خوردن گوشت یا نوشیدن شراب یا انجام هر کار دیگری که باعث لغزش برادرت می شود، بپرهیزی». (روم ۱۴: ۱۶-۲۱).

در کشور ما، علاوه بر موضوع شراب و الکل، می توانیم طرز لباس پوشیدن و رفتارهای دیگری که سبب لغزش هموطنان خودمان اضافه کنیم... به جای این که رفتار کاملاً آزاد که بی بند و باری در نظر ایشان محسوب می شود، بهتر است کوشش کنیم با محبت و احترام به مسیح شهادت دهیم.

جوان: این همه چقدر مشکل است!

پیر: فراموش مکن که روح القدس به ما داده شده است تا عمق قلب مان را تقدیس کند، تنها در اوست که از هر نوع گناه یا وسوسه آزاد می شویم: «خداوند، روح است و هر جا روح خداوند باشد، آنجا آزادی است» (۲-قرن ۱۷).

ج - قانون مشکل!

پیر: همیشه به یادآور که بزرگ ترین و مهم ترین عطایای روح القدس محبت است که بدون آن نمی توان به دنبال مسیح رفته شاگرد او شویم.

جوان: بله، می دانم چقدر این فرمان محبت اهمیت دارد. ولی با در نظر گرفتن آنچه می گویی، این فرمان بزرگ محبت از همه مشکل تراست و زندگی مسیحی واقعاً مشکل به نظر می آید!

پیر: هم اکنون سه بار صفت «مشکل» را تکرار کردی، اما دقت کن: تمام مزده ی انجیل مشکل نمی باشد، بلکه تنها برای انسان غیر ممکن می باشد، این را خود عیسا به ما گفت و شرایط ورود در ملکوت را یادآوری کرد که شاگردانش تعجب کرده از خود می پرسیدند «پس چه کسی می تواند نجات یابد؟» عیسا بر آنان نگریسته گفت «برای انسان ها غیر ممکن است اما همه چیز برای خدا امکان پذیر است» (مت ۱۹: ۲۶).

جوان: ولی چرا غیر ممکن است؟ و اگر این طور است لازم نیست کوشش کنیم!

پیر: غیر ممکن است، نه فقط چون ما ضعیف و گناهکار هستیم و مخصوصاً چون نجات ما دست نیافتنی است. در واقع موضوع این نیست که از گناه کاملاً پاک شویم که این نیز غیر ممکن است. ولی طبق موهبت عیسا مسیح و گفتارش، موضوع این است که در عیسای رستخیز شده به زندگی نوین او در مشارکت کامل با پدر سهیم شویم: «خواهید دید، که من زنده ام و شما نیز زندگی خواهید کرد آن روز خواهید شناخت که من در پدر هستم و شما در من و من در شما» (یوحنا ۱۴: ۲۰-۲۱). پس این هدف، موهبت خدایی است که تصاحب کردن آن برای انسان مطلقاً غیر ممکن است. و هم چنین این فرمان نوین مسیح غیر ممکن می باشد چون گفتار مسیح که به آن اشاره کردیم این طور ادامه دارد: «همان طور که من شما را محبت کردم شما نیز یک دیگر را محبت کنید» (یوحنا ۱۳: ۳۴)، و انگهی محبت عیسا هم برای ما و هم برای پدر آسمانیش بدون مرز و محدودیت می باشد و این محبت، روح القدس نامیده می شود.

بنابراین، موضوع این نیست که با سعی و کوشش به این هدف برسیم مثل بعضی از فریسیانی که کوشش می کردند تقریباً ۳۵۰ قوانینی که از عهد قدیم اقتباس کرده بودند حفظ کنند. با این کوشش تمام عیار به جای این که خود را گناهکار بدانند و منتظر نجات دهنده ای بمانند، تظاهر می کردند که به پاکی رسیده کاملاً طبق اراده ی خدا زندگی می کردند و اغلب به آن گناه بزرگ یعنی تکبر می رسیدند و دیگران را نفرین کرده، عیسا را به عنوان نجات دهنده رد کردند (مت ۲۳: ۱-۳۶).

پس در کلیسا، عیسا یک نجات والایی به ما پیشنهاد می کند و ما را دعوت می کند در زندگی سه گانه اقدس شریک شویم. و این فقط تنها کار روح القدس می تواند باشد. اما خدا نمی خواهد ما و دنیا را نجات دهد بدون این که در این کوشش همکاری کنیم. کار ما این است که فعالانه روح القدس را بپذیریم همان طور که سخن عیسا روز یکشنبه رستاخیز به شاگردان گفت «روح القدس را بپذیرید» (یو ۲۰: ۲۲) باید بدانیم که کافی نیست با راحتی منتظر آمدن روح القدس بمانیم، چون فعل **lambano** که عیسا در اینجا استفاده کرده به فعالیت اشاره می کند که می توانیم، پذیرفتن یا گرفتن ترجمه کنیم، موضوع فعالیت

می باشد و پدران کلیسا یادآوری می نمایند که این کار یک عمر می باشد. و پولس نیز به ما هشدار می دهد (افس ۴: ۳۰) باید روح القدس را بپذیریم و نیز با تشنگی آمدن او را بطلبیم و با کار او همکاری کنیم در قلب و زندگی ما، تا بتواند ما را تقدیس کرده دنیای ما را نیز از راه شهادت ما منور سازد. واقعاً این هدف برای ما تنها غیرممکن است ولی راز تثبیت ما را در ایمان استوار ساخته و جهت شهادت ما را قوی می گرداند.

د- جهت مبارزه تجهیز شده ایم

یکتا فرمان عیسا درباره ی محبت، همان طور که او ما را محبت نمود، بالاتر از قدرت انسان می باشد و او نخواست باتوقعات، انبوه مردم را به سوی خود بکشاند، تخفیف دهد: و هنگامی که جمعی زیاد با او راه می پیمودند، روی برگردانید به ایشان گفت: «اگر کسی نزد من آید و پدر و مادر و زن و فرزندان و برادران و خواهران، حتی جان خود را دشمن ندارد، نمی تواند شاگرد من باشد. و هر که صلیب خود را بر ندارد و از پی من نیاید، نمی تواند شاگرد من باشد. (لو ۱۴: ۲۵-۲۷).

اما عیسا که به ما روح القدس و رازهای هفت گانه ی کلیسا را داد، ما را با اسلحه ها جهت مبارزه تجهیز کرد. و پولس نیز با دقت آنها را به ما یادآوری می کند: «پس کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت را در بر کرده، بایستید. و نعلین استعداد انجیل سلامتی را در پا کنید. و بر روی این همه سپر ایمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیرهای آتشین شری را خاموش کنید. و خود نجات و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید. و با دعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و

التماس تمام به جهت همه ی مقدسین بیدار باشید» (افس: ۶: ۱۴-۱۸).
در واقع در دنیای امروز اگر بخواهیم قانون اخلاق طبق انجیل حفظ کنیم باید بر ضد وسوسه های متعدد مبارزه کنیم.

کلیسا در کتاب «خلاصه ی تعلیمات رسمی» خود، این گونه به ما یادآوری می کند:

<p>۲۶۵- اهمیت راز تثبیت روح القدس در طرح الاهی جهت نجات چیست؟ در عهد قدیم، پیامبران عطای روح خداوند را به مسیح موعود و به تمام قوم ایمان داران اعلام کردند. تمام زندگی مسیح و مأموریتش در مشارکت کامل با روح القدس انجام می شود. رسولان، روح القدس را در روز پنجاهه دریافت می دارند و کارهای شگفت خدا را اعلام می کنند (اع: ۲: ۱۱). آنان از راه دستگذاری، عطای خود روح القدس را منتقل می سازند و در طول قرون همیشه کلیسا از روح القدس زندگی یافته و آن را به فرزندان خویش منتقل می سازد.</p> <p>۲۶۶- به چه دلیل این راز را خواه به مسح کردن، خواه تثبیت روح القدس می نامند؟ آن را مسح کردن می نامند (مخصوصاً در کلیسای شرق)، زیرا مهم ترین آئین این راز مسح کردن شخص با روغن مخصوص که توسط اسقف تقدیس شدخ می باشد و نیز آن را تثبیت روح القدس می نامند، زیرا راز تعمید را تصدیق و تقویت می کند.</p> <p>۲۶۷- مهم ترین آئین راز تثبیت روح القدس کدام می باشد؟ مهم ترین آئین این راز، مسح کردن با روغن مخصوص که اسقف آن را تقدیس کرده، همراه با دستگذاری توسط اسقف یا کشیش با سخن مخصوص این راز است؛ در کلیساهای شرق بیزانتینی، این مسح در قسمت های مختلف بدن انجام می پذیرد، با این سخن: «تو را با عطای روح القدس صحه می گذارم» و در کلیساهای غرب این مسح فقط روی پیشانی تعمید شدگان با این جمله: «روح القدس که عطایای خداست بر تو صحه می گذارد».</p> <p>۲۶۸- اثر راز تثبیت روح القدس کدام می باشد؟ اثر این راز ریزش خالص روح القدس به مانند روز پنجاهه می باشد. این ریزش بر شخص يك صحه ی محو ناشدنی میگذارد و فیض راز تعمید را قوی تر می سازد، فرزندخواندگی خدائی را در قلب شخص عمیق تر می سازد و اتحاد او را با مسیح و کلیسایش محکم تر بر پا می دارد. عطایای روح القدس را در قلب قوی تر گشته، قدرت خاص جهت شهادت دادن به مسیح عطا می کند.</p> <p>۲۶۹- چه کسی می تواند این راز را بپذیرد؟ هر شخصی که قبلاً راز تعمید را دریافت داشته می تواند و باید آن را بپذیرد، اما فقط برای يك مرتبه در تمام طول عمر، و تعمید یافته برای این که این راز را به صورت مؤثر بپذیرد، باید در حالت صمیمی با خدا زندگی کند.</p> <p>۲۷۰- خادم راز تثبیت کدام می باشد؟ اصولاً خادم این راز، اسقف می باشد که بدین روش ارتباط شخص با کلیسای رسولان روشن می شود، اما در کلیساهای شرق معمولاً و گاهی اوقات در کلیساهای غرب این راز را می دهد، در این صورت ارتباط شخص با اسقف و کلیسا، توسط کشیش به عنوان همکار اسقف و از راه آن روغن مخصوص که خود اسقف آن را تقدیس کرده آشکار می شود.</p> <p>۵۲۲- چگونه به حقیقت شهادت داده می شود؟ هر شخص مسیحی با قدرت رازهای تعمید و تثبیت روح القدس ملزم است که به حقیقت مژده ی مسیح در همه ی مراحل کار و زندگی شخصی، حتا به قیمت شهید شدن، شهادت دهد. شهید شدن بالاترین شهادت به حقیقت ایمان است.</p>
--

۴- عطایای روح القدس

آن ندایی که اصل هر بانگ و نواست خود ندا آنست و این باقی صدا (مثنوی، دفتر اول، ۲۱۰۷)

جوان: اغلب می شنوم که در بعضی از جماعت های مسیحی، زیاد درباره ی فیض ها و عطایای روح القدس صحبت می کنند که به نظر عجیب و تا اندازه ای ناراحت کننده به نظر می آید. در این مورد توضیح بیشتری بدهید.

فیض روح القدس موهبت او، میوه های... را متمایز کنیم.

پیر: اتفاقاً از یک صد سال قبل تاکنون در بعضی از کلیساهای غرب، یک احیا دیده می شود که ظاهراً از فیض های خاصه روح القدس سرچشمه می گیرد؛ که موجب تقوا در ایمان می گردد. حتا تا جایی که عده ای این حرکات را بیداری نام نهاده اند. و اغلب همراه با اظهار دیدنی و تعجب پر از سپاسگزاری و خوشحالی، که بعضی اوقات همراه با شما می باشد، اما همیشه محبتی پر از احساسات نسبت به عیسا، و یک زندگی اجتماعی پر از اشتیاق و حرارت است. در واقع، این فیض ها، در گروه های دعایی که آنان از روح القدس می طلبند داده شده و به عمل می آیند.

جوان: آیا این فیض های روح القدس با راز تثبیت روح القدس ارتباط دارد؟

پیر: خوب توجه کن! ما باید مابین موهبت روح القدس و میوه های همان روح و فیض های او تمایز قائل شویم.

الف - موهبت روح القدس

فیض های استوار و دائمی می باشند که همیشه به ما پیشکش می شود. و از راه رازهای کلیسا مخصوصاً راز تعمید و تثبیت، روح القدس آنها را به ما می بخشد. اشعیا از قبل آنان را درباره ی خادم خدا یعنی عیسا مسیح که آمدن او را نوید می داد توضیح داده است: «روح خدا بر او قرار خواهد گرفت، یعنی روح حکمت و فهم و روح مشورت و قوت و روح معرفت و ترس خداوند. خوشی او در ترس خداوند خواهد بود و موافق رویت چشم خود داوری نخواهد کرد. و بر وفق سمع گوش های خویش تنبیه نخواهد نمود» (اش ۱۱: ۲-۳). سنت مسیحی، به دنبال ترجمه ی کتاب مقدس به زبان لاتین، موهبت تقوا را به موهبت معرفت خدا اضافه کرده است. اینها موهبت روح القدس می باشند، اما در این خلاصه نمی توانیم معنی تک تک آنها را توضیح دهیم. تنها بدان که در ارتباط با عهد قدیم، روح حکمت و فهم در ارتباط با سلیمان توضیح داده می شود و مشورت و قوت در ارتباط با داود، و ترس خداوند در ارتباط با مشایخ قوم و پیامبران توصیف می شود.

ب - میوه های روح القدس:

در نامه ی پولس رسول به غلاطیان چنین توصیف شده: «لیکن ثمره ی روح محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است. که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست.» (غلا: ۵: ۲-۳). طبعاً این میوه ها، نتیجه ی کار روح القدس در قلب آنانی است که به فیض رازهای تعمید و مسح نائل آمده و او را هر روزه می پذیرند. اما این نکته ی آخر حائز اهمیت است، چون هیچ چیز به طور خود خواسته عمل نمی کند. طبق گفته ی پولس رسول می توانیم در قلب خود روح را خفه کرده، که در این صورت هیچ میوه ای در زندگی ما نخواهد داد (افس: ۴: ۳۰). «روح القدس را دریافت دارید» (یو: ۲۰: ۲۲) طبق سخن عیسا به رسولانش در شب رستاخیز، این کلمه ی وسیع نیست بلکه عملی است مثبت که دارای تصمیم و کوشش دریافت می باشد.

ج - فیض های روح را تشخیص داده، آن را در خدمت جماعت به کار بریم

اما درباره ی فیض های روح القدس که در سؤال به آن اشاره کردی، معمولاً عطایای روح القدس نامیده می شود. ولی کلمه ی یونانی که پولس به کار می برد (Karis) می باشد. پولس رسول فهرستی از آن در اول قرن نهم (۱: ۱۲، ۸-۱۱) «کلام حکمت... کلام علم... ایمان... نعمت های شفا... قوت معجزات... نبوت... تمیز ارواح... اقسام زبان...» اشاره نموده. اما در جاهای دیگر به فیض های دیگر اشاره می کند و نشان می دهد که این فهرست باز محدود نمی گردد. مثلاً می گوید «اعانت و تدبیر» (۱- قرن ۱۲: ۹۲) اما پطروس رسول طبق متنی از دانیال نبی، به آنها، رویا و خواب را اضافه می کند (ع: ۲: ۷). روایت کلیسا، فیض اشک ها را جهت تجربه ی روحانی مهم می داند. بنابراین، فیض های روح القدس را به آنها که بهتر می دانیم محدود نکنیم تا توانگری روح و وسعت محبتش را تحقیر ننماییم. ولی باید با دقت در تمام متن پولس تعمق کنیم که این موضوع را به خوبی درک نماییم، و در اینجا چند توضیح دهیم.

۱- در زمان حال این فیض های خاص روح القدس در گروه های مسیحیانی داده می شوند و به عمل می آیند که هر هفته با ایمان عمیقی دعا می کنند و روح را طلبیده، بنابراین درباره ی گروه های فیض جو که به این طریق در پی فیض می باشند، معمولاً این گروه ها در کلیسای محلی شکل گرفته و در خدمت کلیسا عمل می کنند. اما بدانیم که گروه های مختلف دعا وجود دارند که این نوع فیض های روح القدس را تجربه نمی نمایند. احتمالاً چون آنها را نمی خواهند و نمی طلبند. علاوه بر این باید یادآوری نمود که این فیض ها جهت زندگی مسیح جزء ضروری نمی باشند و بسیاری حتا وجود آنها را درک نکرده و هیچ وقت از وجود آنها تجربه ای نداشته اند اما می توانند مسیحیان خیلی خوبی باشند.

- ۲- این فیض ها جهت ساختن جماعت مسیحی و به نفع همه داده می شود (۱- قرن ۱۲: ۷؛ ۱۴: ۱۲)
- بنابراین عملکرد این فیض در ارتباط با احتیاجات جمعیت به صورت موقتی می باشد.
- ۳- این فیض ها تعجب آور می باشند (۱۴: ۲۴-۲۵) زیرا از ویژگی انسانی سرچشمه نمیگیرند، بلکه همان طور که خود اسم نشان می دهد از لطف مجانی خدا سرچشمه می گیرد.
- ۴- هیچ کس نمی تواند ادعا کند که دارای همه ی فیض ها می باشد، بنابراین هر شخص می تواند فیضی که به او داده می شود بپذیرد و آن را در خدمت همه قرار دهد. با دقت توجه نمایید که نوعی فیض دیگری پذیرفته، خفه نکند بلکه به آن احترام بگذارد. این تنوع فیض ها اجازه می دهد که در خدمت جمعیت ها افراد مختلف همکاری کنند (۱- قرن ۱۲: ۱۴-۲۷).
- ۵- این فیض ها ما را در خدمت جماعت گذارده بنابراین باید با اشتیاق آنها را از خدا بطلبیم، چون توسط اینها خادمین بهتری شده و عمیق تر می توانیم به احتیاجات برادرانمان پاسخ دهیم (۲- قرن ۱۴: ۱۲).
- ۶- باید تشخیص داده شود که جماعت به کدام یک از فیض ها بیشتر احتیاج دارد و به این فیضها تقدم و برتری داده شود (۱- قرن ۱۳: ۸۲، ۳۱، ۱۴: ۱-۵) تا جماعت محکمتر در ایمان ساخته شود.

د- تشخیص دادن این فیض ها

جوان: ولی با چه نشانه هایی می توان یقین نمود که این فیض ها توسط روح القدس داده شده است؟ مگر اینها را نمی توان ارزش های انسانی یا حتی تصورات پوچ یا نقش مریضی که دارای عدم تعادل اعصاب یا از همه بدتر وسوسه ی شیطان که ما را فریب می دهد دانست؟

پیر: بجاست که به خطرهای مختلف کاربرد این فیض ها اشاره کنید، پولس رسول حتا می گوید «عجیب نیست چون که خود شیطان، همه ی خویشان را به فرشته ی نور مشابه می سازد» (۲- قرن ۱۴: ۱۱). هیچ کس نمی تواند فوراً و مطلقاً یقین بداند که مداخله او در گروه دعا بدون هیچ آمیختگی عناصر انسانی، فیض پاک روح القدس باشد، چون به احتمال قوی تقریباً همیشه چیزی از ما تداخل می نماید. و این دلیل بر این نمی باشد که عملکرد فیض ها را ممنوع کرده، همه چیز دارای خطر می باشد زیرا ما انسانیم و گناهکار.

عیسا خود نکته ای برای تشخیص به ما ارائه می کند: میوه های به کار برده فیض روح القدس در خود شخص و جماعت چیست؟ دربارہ ی پیامبران می گوید: «از میوه هایشان آنها را خواهید شناخت» (مت: ۷: ۲۰). اما این مصداق فوری نمی باشد چون باید به درخت وقت داده شود که بتواند ثمر به بار آورد!

پولس رسول به خاطراتی که اشاره کرده اید دقیق آگاه بود بنابراین به صورت طولانی آن را در نامه

به کلیسای قرن تس نوشت. اگر متن آن را با دقت بخوانی توجه خواهی کرد که این جماعت در یک حالت بی‌نظمی قرار داشته که خواه برای خود جماعت خواه برای بی‌ایمانان بی‌خطر نبوده (۱۴: ۲۰، ۲۳، ۲۷، ۳۳...) با وجود این، به کار بردن هیچ کدام از فیض‌های روح القدس را منع نمی‌نماید ولی نشاطی برای تشخیص دادن تعیین نمود که باید با دقت در نظر بگیریم، زیرا اگر این توصیه‌ها در نظر گرفته نشود نشانه‌ای است بر این که کار ما طبق روح القدس نیست (۱۴: ۲۷-۴۰).

۱- این فیض‌ها برای این که در خدمت جماعت به کار برده شوند، باید با لیاقت و نظم به کار برده شوند تا بدین گونه برای آنانی که مسیح را نمی‌شناسند شهادت باشد (۱۴: ۲۴-۲۵). هر شخص باید استفاده از فیضی که پذیرفت آگاهانه و کنترل شده عمل کند: «ارواح انبیا مطیع انبیا می‌باشند» (۱- قرن ۱۴: ۳۲).

۲- این فیض‌ها مجاناً به ما داده شده است بدون این که کاری کرده که سزاوار آن باشیم. بنابراین با سپاسگزاری و همراه با فروتنی اینها را بپذیریم. در این صورت کوچکترین و پوشیده‌ترین فیض می‌توانند بدون این که توسط دیگران خفه شده به کار برده شود (۱۳: ۲۲).

۳- در نامه‌های دیگر، پولس رسول به ما یادآوری می‌کند که باید مطیع سؤالاتی بود که وظیفه دارند جهت تشخیص ارواح به کار برده شوند (فی ۲: ۱۲-۱۵؛ عبر ۱۳: ۱۷، ر. ک باب بعدی این کتاب).

۴- هر عملی باید همراه با محبت انجام گیرد، که این فضیلت برای همه و به صورت همیشگی و پیوسته از طرف خدا در اختیار ما می‌باشد، و بدون آن هیچ کار محکمی نمی‌توانیم انجام دهیم. در واقع عملکرد فیض‌های روح القدس بدون محبت، باعث ایجاد تکبر، رقابت، انتقاد، محکومیت، کینه و عدم اتحاد می‌باشد (۱- قرن ۱۳: ۱ تا ۱۴: ۱).

۵- وقتی کسی حس می‌کند که باید در گروه دعا از طرف روح القدس با فیض خود دخالت کند می‌تواند و باید تشخیص دهد که آیا شرایط لازم در قلبش وجود دارد که نشان دهند این تحریک از طرف روح القدس می‌آید یا خیر؟ بنابراین چند سؤال باید از خود مطرح کند:

- آیا در ارتباط با دخالت احتمالی من روحیه‌ی فروتنی را دارا می‌باشم یا خیر؟
- آیا زیر نفوذ زندگی معمولی و اشکالات خودم یا کاملاً آزاد از این قیود می‌باشم؟
- آیا به حرکت فعلی گروه توجه کرده و ضمنی با مسئول آن مطیع بوده که بتوانم همکاری نمایم؟
- آیا دخالت من با انجیل و تعلیمات کلیسا هم‌آهنگی دارد؟...

جوان: این همه به نظر من بسیار پیچیده است!

پیر: البته اگر موضوع ابتدا از قدرت عقل و هوش انسانی برآید کاملاً صحیح است. اما اگر کسی عادت دارد که در زندگی خود اراده‌ی خدا را تشخیص دهد، قدرت ادراک و آگاهی وجدان خواهد

داشت که بتواند آن چیزی که در قلب و وجدانش می گذرد با روشن بینی تشخیص دهد. (ر.ک کتاب با عنوان «تشخیص دادن روح: در درون ما چه می گذرد؟»).

جوآن: اما دریافت کردن این نوع فیض های غیرعادی چه سودی دارد؟
پیر: عقیده ندارم که این فیض ها آنقدر عادی باشند، بگذریم، تو خود می توانی در گروه های فیض جو چند حرکت مهم جهت احیای کلیسا که مسئولان کلیسا از پاپ ژان ۳۲ به بعد که آرزوی آن را داشته و دارند به صورت متعال یادآوری کنیم!

۱- توجه و علاقه بیشتری به کتاب مقدس و خوشبختی عظیمی از زمانی که ارزش های همیشه نوین کتاب را درک نماییم.

۲- سپاسگزاری فراوان و پر از شادی و تشنگی جهت نیایش عمیق تر و طولانی تر.

۳- سادگی در بیان کردن دعای خویش بدون هیچ گونه کم رویی.

۴- هم چنین سادگی در طرز شهادت دادن به مسیح، اغلب با استفاده از تجربه ی خویش.

جوآن: من آن قدر مقدس نیستم که چنین فیضی را داشته یا بپذیرم!

پیر: آنچه که می دانی یادآوری می کنم هر فیض خدا طبعاً مجانی است همان که پولس به ما می گوید: «اگر راه فیض هست دیگر از اعمال نیست و گرنه فیض دیگر فیض نیست» (روم ۱: ۶). البته هر شخص می تواند خود را آماده سازد که چنین فیضی را پذیرفته و باید آن را بخواهیم و طلب کنیم و کوشش کنیم در اطاعت به اراده ی خدا زندگی کنیم و هم چنین دعا و فروتنی و محبت خود را عمیق تر ساخته... و باز بگوییم روح القدس آزادانه عمل می کند حتا در گناهکاران و اول جهت منفعت همگان بدون تبعیض گذاشتن در میان اشخاص.

ه - این نوع فیض در انجیل

جوآن: ولی هیچ گونه ارتباط مابین این فیض ها و چهار انجیل نمی بینیم: به نظر من زندگی شاگردان به مسیح بسیار ساده تر و بی سروصدا می ماند.

پیر: اگر بخواهی با هم نگاهی به بعضی از نکات زندگی عیسا در انجیل بیفکنیم!

- ۱- «او با خوشبختی تام در روح وجد نموده پدر را علناً ستایش می کند» (لو: ۱۰: ۲۱) و هم چنین حضرت مریم (لو: ۴۷) و یحیا تعمیم دهند، حتا قبل از تولدش (یو: ۴۱) و مادرش نیز که فریاد بزرگ او را می توانیم تفسیر کرده که این سپاسگزاری با در تکلم به زبان ها می باشد (لو: ۴۲).
- ۲- عیسا اغلب «سخن علم و معرفت به زبان می آورد معرفتی از اعماق قلب انسان بسیار عمیق تر از شناخت طبیعی، مثلاً نتنائیل در این سخن به نشانه ای از راز عیسا پی می برد. (یو: ۴۷-۴۹).
- ۳- عیسا، فیض نبوت دارد و از آن غالباً استفاده می کند، مثلاً در ارتباط با

بطوروس (مت ۱۶:۱۸؛ لو ۲۲:۳۲-۳۷؛ یو ۲۱:۱۸). خود می داند چگونه محکوم خواهد شد (مت ۲۱:۱۶)، و زمان آن را درک می کند (یو ۱۳:۱). علاوه بر این، نیز زکریا این فیض نبوت را دارا می باشد (لو ۱:۶۷) و هم چنین شمعون و حنای نبیه (لو ۲:۳۳-۳۸).

۴- عیسا، فیض هم دردی دارد و مثلاً بر شهر اورشلیم که ویرانی آن را نبوت می کند، گریه می کند (لو ۱۹:۴۱-۴۴؛ ر. ک یو ۱۱:۳۵-۳۸).

۵- اما درباره ی فیض شفا دادن و بیرون راندن دیوها به نظر می آید که لازم نیست درباره ی آنها زیاد سخن گویم چون خود به اندازه ی کافی انجیل را خوانده ای.

بنابراین، با این چند مثل درک می کنیم که عیسا کاملاً توسط روح القدس مسلح شده (لو ۳:۲۱-۲۲) و به صورت منحصر به فرد تمام فیض های روح القدس داشت و از آن در خدمت ایمان و نجات همگان استفاده می کرد و هیچ وقت در خدمت به خود استفاده نکرد. (لو ۹:۴-۱۰).

اما در ارتباط با شاگردان یادآوری کنیم که چگونه عیسا بعد از رستاخیزش به رسولانش مأموریتی را که از پدر دریافته بود (یو ۲۰:۲۱، ۱۷:۱۸)، منتقل ساخته، اقتدارش جهت بخشش گناهان (یو ۲۰:۲۲) و هم چنین نشانه هایی که خودش به انجام رسانیده بود به ایشان داد: اخراج دیوها، تکلم به زبان ها، لمس کردن مارها، شفا دادن به بیماران، (مر ۱۶:۱۷-۱۸). از روز پنجاهه به بعد می بینیم چگونه این فیض ها بر کلیسا ریخته شده (اع ۱:۲-۱۳) و این همه عطایا، خود مسیح از راه پیروزی بر قدرت بدی از پدر برای ما بدست آورد روح القدسی که بر او می ماند بر ما منتقل ساخت.

جوان: این حوادث تعجب آور به نظر من تا اندازه ای دور از حقیقت و پرشور و حرارت می باشد بنابراین، واقعاً انسانی و روحانی نیست، آیا افرادی که این گونه غوغا گونه ایمان خود را ابراز می کنند آیا واقعاً متعادل هستند؟ در این گونه طرز بیان اغراق آمیز که خیلی زیاد از حد بکار برده می شود که در انجیل چنین رفتاری دیده نمی شود.

پیر: قدرت احساس بدی نیست با علم به این که باید آن را به اعتدال درآورد، اما در ارتباط با موضوع نیایش، اگر کسی همیشه به این نوع فیض پر از احساسات احتیاج دارد، تجربیاتی جهت تطهیر خواهد دید که به او اجازه خواهد داد ایمانش را عمیق تر سازد. در واقع، وقتی این نوع فیض پر از احساسات از طرف خدا به ما داده می شود باید آن را پذیرفته شکرگزاری کنیم، اما اصلاً نباید باور کرد که اینها قطعاً نشان می دهند که ما در راه زندگی مقدس در اتحاد با مسیح پیشرفت می نماییم. برعکس، امکان پذیر است که نشانگر ضعف و خواب آلودگی ما باشد و خدا می خواهد توسط آنها ما را بیدار کند. علاوه بر این، این نوع فیض ها اغلب به تعمیدخواستگان و شروع کردگان در زندگی روحانی داده می شود. اما وقتی ایمان عمیق تر ساخته شده است از دوران خشکی و تاریک عبور می کنیم بدون این که خسته شده بلکه همیشه چشم ما به خداوندمان در جلال دوخته جلو می رویم و به

تدریج یاد می‌گیریم از این نوع احساسات چشم پوشی کرده در ایمان زندگی کنیم، و همین طور که پولس می‌گوید با چشم ایمان، مسیح را زنده و به دست راست پدر نشسته در حالت استغاثه برای ما می‌بینیم (عبر ۷:۲۵): زیرا «ایمان دلیل اعتماد بر چیزهایی که امید داشته شده است و برهان چیزهای ندیده» (عبر ۱:۱۱). به یادآوریم مریم مجدلیه که عیسا مسیح را بسیار محبت می‌کرد و به احتمال قوی در میان شاگردان، زنی بود که احساسات خود را بیشتر بیان می‌کرد، صبح روز رستاخیز نیز، نزد قبر عیسا می‌ماند و چون همه رفته اند در این جا مانده گریه می‌کند، وقتی عیسا به سوی او باز می‌آید و او را باز می‌شناسد با اشتیاق به سوی او حرکت می‌کند ولی عیسا به او تذکر می‌دهد: «دیگر من را این گونه لمس نکن بلکه به سوی برادران من رفته به ایشان نوید بده...» (یو ۲۰:۱۷). عیسا بعد از رستاخیزش شاگردانش را توصیه می‌کند که ایمانشان را محکم کرده تا از حضور لمس کردن او چشم پوشی نمایند تا روزی که ایشان را ترک کرده صعود کند. از این پس زمان ایمان و شهادت فرا رسیده است...

جوان: ولی علاوه بر ابراز کردن احساسات، زیاده روی دیگری نیز می‌بینم و حتی می‌شنوم که این افراد شروع به گفتن سخن به زبان های ناشناس که هیچ کس حتی خودشان آن را درک نکرده و این نوع رفتار را عده ای با ارزش تلقی کرده اند...

۵. تکلم به زبان ها

پیر: سؤال شما تعجب آور نیست زیرا این فیض تکلم به زبان ها باعث بحث و گفتگوی بسیاری گردیده است، ولی چند اشتباه جاری را در این مورد در نظر بگیریم:

الف - طبق سؤال خود دو گونه مساله را با هم تداخل نموده اند، پولس رسول درباره ی تکلم به زبانها به ما توضیح می‌دهد که این یک دعایی است که نه به انسان ها بلکه به خدا بیان گردیده می‌شود: «کسی که به زبانی سخن می‌گوید نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید زیرا هیچ کس نمی‌فهمد...» (۱-قرن ۱۴:۲).

برعکس روز پنجاهه، رسولان در حالت دعا نیستند بلکه در حالت مأموریت می‌باشند که به جماعت جمع شده، رجوع کرده به آنان نجات در مسیح رستاخیز شده را اعلام می‌نمایند و همه می‌فهمند. اتفاقاً در اینجا لوقا اسامی همه ی ملل اطراف و شناخته شده را بیان می‌کند و شروع کشورها با ایران می‌باشد. البته اگر در آن روز همه می‌فهمیدند، به خاطر این است که روح القدس توسط این معجزه می‌خواست مأموریت کلیسا را نشان دهد و هم چنین آینده ی جهانی این کلیسا را باید نجات عیسا را به همه ی ملل برساند (مت ۲۸:۱۹).

ب - فیض تکلم به زبان ها نه اولین و نه مهمترین فیض های روح القدس می‌باشد. برعکس! عیسا

به عنوان پسر خدا کاملاً پر از روح القدس بوده و هست. اما انجیل با علم به این که به قدرت عطایای روح القدس در او مکرراً اشاره می کند، هیچ وقت ذکر نمی کند که عیسا به زبان ها تکلم می کرد. پس آیا حتماً باید هر مسیحی به زبان ها تکلم کند؟ علاوه بر این پولس رسول می گوید این فیض کمتر مقید می باشد: «هر که به زبان می گوید خود را بنا می کند اما آن که نبوت می نماید کلیسا را بنا می کند... اگر به زبان مفهوم سخن نمی گوید چگونه معلوم می شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهیم گفت» (۱-قرن ۱۴: ۴، ۹).

ج - به هیچ وجه این فیض نشانه ی اجبار و غیرناگزیر که روح القدس بر کسی نازل شده است، نمی باشد. بعضی ها این گونه فکر می کنند زیرا اتفاقاً طبق اعمال رسولان وقتی روح القدس بر کسی فرو می آید فوراً به زبان ها سخن می گوید (اع ۱۰: ۴۴-۴۶: ۱۱، ۱۵: ۱۹، ۶). اما هیچ چیز اجباری نیست و روح در اعطای فیض های خود مطلقاً آزاد است. پولس رسول تأکید می کند که بعضی ها این فیض را پذیرایی کرده و بعضی دیگر فیضی دیگر: «یکی را قوت معجزات و دیگری را نبوت و دیگر را تمییز ارواح و دیگری را اقسام زبان ها و دیگری را ترجمه ی زبان ها. لیکن در جمیع اینها همان یک روح فاعل است که هرکس را فرداً به حسب اراده ی خود تقسیم می کند» (۱-قرن ۱۲: ۱۰-۱۱)، توجه کرده اید که در این متن و همان طور جاهای دیگر فیض زبان ها آخر نامیده شده است در حالی که مسیحیان شهر قرن تنس نسبت به آن اشتیاق تمام داشتند (ر. ک ۱۲: ۱۰ و ۳۰). پولس رسول این گونه مرتبت فیض ها را نشان می دهد در ارتباط با فایده آن برای جماعت. در واقع فیض زبان ها از همه کوچکتر و کمتر مفید بوده است. بنابراین، پولس رسول کارکرد آن را با محدودیت تحمل می کند: «وقتی جمع شوید هر یک از شما سرودی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکاشفه ای دارد ترجمه ای دارد باید همه به جهت بنا بشود اگر کسی به زبان سخن گوید دو، دو یا نهایت سه، سه باشند به ترتیب و کسی ترجمه کند. اما اگر مترجمی نباشد در کلیسا خاموش باشند» (۱۴: ۲۷-۲۸).

هـ - علی رغم نقاط مبهم که همیشه امکان پذیر هست، پولس قدیس کار کردن این فیض را منع نمی کند. حتی می گوید: «خواهش دارم که همه ی شما به زبان ها تکلم کنید لیکن بیشتر اینکه نبوت نمایید... خدا را شکر می کنم که زیادتر از همه ی شما به زبان ها حرف می زنم لیکن در جماعت بیشتر می پسندم که پنج کلمه به عقل خود گوئیم تا دیگران را تعلیم دهیم از آن که هزاران کلمه به زبان بگویم» (۱۴: ۵ و ۱۸: ۱۹). توجه کردید که این دو تأکید مثبت درباره ی فیض زبان ها فوراً با تصریح که اهمیت این فیض نسبت به دیگر فیض ها دارد.

و - ولی حال می بینیم این فیض چگونه است.

«اگر به زبانی دعا کنم روح من دعا می کند لیکن عقل من برخوردار نمی شود» (۱۴: ۱۴)، پس دعا کردن در روح القدس، آزاد کردن خود از عقل محدود می باشد و بعد از این که به صورت طولانی

خدا را با عقل خود سپاس گفته باشیم اجازه می دهیم که روح القدس ما را فراتر برده با علم به این که «روح جهان را نپذیرفته ایم بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم» (۱-قرن ۲: ۱۲)، «خدا از دل ما بزرگ تر است و هر چیز را میداند» (۱-یو ۳: ۲۰). بنابراین سخن شکرآمیزی که مانند صحبت های اطفال کوچک می باشند به ما داده می شوند. مگر توسط تعمید

دوباره تولد نیافته ایم (یو ۳: ۵) و دعوت نشده ایم که مثل این اطفال که عیسا با خوشحالی می پذیرد شویم (لو ۹: ۴۷-۴۸)؛ مگر آنانی که توسط روح رهبری مثل بادی نشده اند که تماشاگر نمی داند «از کجا می آید و به کجا می رود؟» (یو ۳: ۸). در دست های پدر آسمانی سپرده شده ما اجازه می دهیم که این سپاسگزاری ماورای قدرت ادراک با خوشبختی و اطمینان و فروتنی بر لبان ما جاری شود. «روح، ضعف ما را مدد می کند زیرا که آنچه دعا کنیم به طوری که می باید نمی دانیم، لیکن خود روح برای ما شفاعت می کند به ناله هایی که نمی شود بیان کرد» (روم ۸: ۲۶-۲۷). اما این ناله های بیان ناشدنی چیست مگر آن نیایشی که روح از اعماق قلب ما به فوران در می آورد، بدون اینکه قدرت درک ما بتواند همکاری یا درک کند؟ پس ما باید از قدرت ادراک و هم چنین از جسم و تمام امکانات خود جهت نیایش استفاده کنیم بدون اینکه به این امکانات محدود انسانی دعای خود را محدود کنیم. در واقع پولس رسول به ما یادآوری می کند که نیایش و دعای ما در مرحله ی اول عمل و کار ما نیست بلکه کار روح القدس که در قلب ما ندا می کند «ابا، ای پدر» (روم ۸: ۱۵، غلا ۴: ۶)، پس با قلب فقیر و پراز فروتنی باید دعای خودمان را از مالکیتمان دور سازیم. و اول روح القدس را طلب کرده و بپذیریم. علاوه بر این، این نوع سپاسگزاری به زبان ها به ما یاد می دهند چگونه از قید آبرو و شهرت را آزاد ساخته به برادران ما اطمینان داشته باشیم.

علی رغم این هشدارهای مختلف، پولس قدیس تأکید می کند که دعا به زبان ها عطیه ی گران بها که با خوشحالی و تشکر آن را بپذیریم «هر که به زبان ها صحبت می کند، خود را بنا می کند (...). تو البته خوب شکر می کنی» (۱-قرن ۱۴: ۱۷ و ۱۷). ولی به خاطر اشتباه ممکن در به کارگیری فیض زبانها، پولس به ما القا می کند که در دعای شخصی ما نیز از این فیض استفاده کنیم: «اگر مترجمی نباشد در اجتماع خاموش باشد و با خود و با خدا سخن گوید» (۱۴: ۲۸)، زیرا باز تکرار کنیم: «کسانی که به زبان سخن گوید نه به مردم بلکه به خدا می گوید: زیرا هیچ کس نمی فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می نماید» (۱۴: ۲-۳).

در نتیجه در این باب درباره ی عید پنطیکاست تأکید کرده ایم که نزول روح القدس در طول زندگی کلیسا و هم چنین در زندگی هر شخص تکرار می شود. پس بعد از یافتن رازهای تعمید و

تثبیت چقدر طبیعی است که از برادران ما خواهش کنم که برای ما دعا کنند تا روح القدس که توسط این رازها یافته ام فعالیت خود را توسط جوشش های نوینی احیا کرده و آن را عمیق تر سازد، چون در طول زندگی من مخصوصاً زمان تجربیات سخت و آزار و شکنجه یا وسوسه ها که پیش می آیند مورد نیاز می باشم. به تأثیر دعای برادران جهت این احیا دارم زیرا «جایی که دو یا سه نفر در نام من جمع شده اند من در میان آنها هستم» (۱۸:۲).

البته ادعا نمی کنیم که تمام سؤال های درباره ی فیض روح القدس را حل کرده باشیم. فقط راه را هموار کرده ایم و به چند اعتراض جواب داده ایم. امیدواریم که توسط تجربه ی روحانی مسیحیانی که میل دارند با هدایت اسقف خود گروه دعا را تشکیل دهند تا با هم در این راه پراز نور و روشنایی قدم برداشته و در خدمت برادران تشنه ی خود مثل درخت هایی شوند که نزد آب های زنده روح کاشته شده، درخت های زندگانی که به فراوانی میوه دهند و برگشان به ایمانان شفا دهند (مکا ۲۲: ۱-۲).

ای روح القدس بیا

ای روح قدوس بیا
و پرتوی از نورت را
برایمان داران بتابان
تو پدر مسکینان
بخشنده ی موهبت ها
تو نور قلوب بیا

تو ای مدافع عالی
مهمان مهربان جان
تسکین شیرین روان

در زحمت آرامشی
در گرما اعتدالی
در گریه تسلایی

پلیدی را پاک گردان
خشکی را سیراب نما
زخم‌ها را ببخش درمان
سختی را آسان گردان
سردی را گرما ببخش
انحراف را راست گردان

ای نور متبارک
ژرفای دل ما را
آکنده ز خود گردان
بی مدد و قدرت تو
ما را دگر هیچ نیست
جز گناه و گمراهی

ایمان دارانت را ببخشای
که بر تو امید دارند
عطایای هفت گانه
فضیلت را اجر ببخش
نجات را ارزانی دار
شادی ابدی را بده

(Veni Sancte Spritus)

ای روح آفریننده

ای روح آفریننده، اذهان ما را روشن نما
ای نام تو آرام جان، بخشایشی از آسمان

مهر و حیات از تو نشان، ای مرهم دل، آتشا
 بخشنده ی نعمت توئی، دارنده ی رحمت توئی
 سرچشمه ی حکمت توئی، پر مغز کن گفتار ما
 نورت عطا فرما به ما، دل ها پر از مهرت نما
 هر سستی و هر ضعف را، با قوتت جمله زدا
 دشمن بران یک سرزما، صلح و صفا فرما عطا
 رهبر اگر باشی مرا، آسوده از شر و بلا
 تا جمله عارف بر پدر، گردیم بر تو هم بر پسر
 نورت ز دل هامان مبر، گردان یکایک پارسا
 تمجید بر تثلیث باد، تردید بر وحدت مباد
 خواهیم از روی و داد، روح القدس را دائماً

(Veni Creator)

سؤال برای تعمق بیشتر:

- ۱- در زندگی معمولی شخصی که راز تعمید و تثبیت روح القدس یافته چگونه دعوت شده که در مأموریت کلیسا شرکت کند؟
- ۲- آیا اجباری است که یک نفر مسیحی عطای تکلم به زبان ها را داشته باشد؟ این عطا چه امتیازی به خود شخص و کلیسا می دهد؟ عطایای مهم تر روح القدس کدامند؟

کتاب برای مطالعه ی بیشتر:

- در طلب روح القدس
- تشخیص ارواح
- عطای تشخیص ارواح
- راز تثبیت روح القدس
- چه کسی بادرا ساکن خواهد کرد؟